درس پنجم و ششم :

تَرْجَمَةُ الْفِعْلِ الْمُضارِعِ

(۱ و ۲)

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ۱ –دوره دوم

قواعد درس پنجم و ششم عربی پایه یازدهم
رشته های تجربی و ریاضی ، انسانی

تَرجَمَةُ الْفِعْلِ الْمُضارِعِ (۱ و ۲)

در درس دوّم عربی پایه هشتم با فعل مضارع آشنا شدید و گفتیم که اگر بر سرِ ریشه فعل « حروف اصلی فعل » یکی از حروف « أَ ، تَ ، یَ ، نَ » بیاید ، به فعل مضارع تبدیل می شوند و فعل مضارع بر انجام کاری یا روی دادن حالتی در زمان حال و آینده دلالت می کند و ساختار آن به شکل که می آید ، است .

همان گونه که فعل های مضارع از نظر داشتن یا نداشتن پیشوند های در ابتدای خود با هم تفاوت دارند ، از نظر ترجمه نیز متفاوت هستند ؛ اگر فعل مضارع بدون هیچ حرفی در ابتدای خود بیاید ، به شکل مضارع اِخباری (می + بُن مضارع) ترجمه می شود .

أَکْتُبُ : می نویسَم

تَکْتُبُ / تَکْتُبینَ :می نویسی

یَکْتُبُ / تَکْتُبُ :می نویسد

نَکْتُبُ :می نویسیم

تَکْتُبونَ / تَکْتُبْنَ /تَکْتُبانَ :می نویسید

یَکْتُبونَ /یَکْتُبْنَ/یَکْتُبانِ /تَکْتُبانِ :می نویسَند

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ا —دوره دوم

(فعل مضارع به روش کتب نحوی)

يَـذْهَـبُ	يَـذْهَبـا نِ	يَـذْهَبُـو نَ
تَـذْهَـبُ	تَـذْهَبا نِ	يَـذْهَبْـنَ
تَـذْهَـبُ	تَـذْهَبا نِ	تَـذْهَبُـو نَ
تَـذْهَـبِـيـنَ	تَـذْهَبا نِ	تَـذْهَبْـنَ
أَذْهَـبُ	نَذْهَـبُ	

در جمله ها و متن های عربی ،بسیار با فعل های مضارع سر و کار داشتیم و آن ها را ترجمه کردیم و حالا قرار است با توجه به اینکه فعل های مضارع در شرایط مختلف ظاهر و معنی شان تغییر می کند ، اطلاعات بیشتری درباره فعل های مضارع به دست آوریم .

همیشه فعل مضارع مرفوع است مگر اینکه یکی از حروف ناصبه یا حروف جازمه بر سر آن بیایند یا آنچه موجب مبني شدن آن می شود، بیاید ؛ مثل : يَثمُرُ الشَّجَرُ

۱-مضارع مرفوع : يَذْهَبُ ، يَذْهَبـانِ ، يَذْهَبـونَ ، تَذْهَبـينَ

۲-مضارع منصوب :أن يَذْهبَ،لَن يَذْهَبا، كي يَذْهبوا، حتّى تَذْهبي

۳-مضارع مجزوم : لايَذهَبْ ،لِـيَذْهَبْ ، لَمْ يَذْهَبا، لَمّا يَذَهبوا

٤- مضارع مبني (يک وجهی) : يَذْهَبْـنَ / تَذْهَبْـنَ

درعربی متوسطه اوّل و عربی متوسطه دوم با کلماتی آشنا شدید که به عنوان پیشوند، قبل از فعل مضارع قرارمی گیرندومعنای مضارع را از معادل مضارع إخباری به معادل مضارع التزامی و ... تبدیل می کنند؛ بهترین روش برای ترجمه ی فعل مضارع ، تشخیص پیشوند فعل های مضارع است .

سَ/سَوفَ يَذْهَبُ : خواهد رفت

تَذْهَبُ : می رود لاتَذْهَبْ : نرو

مَنْ يُحاوِلْ كثيراً ، يَصِلْ إلى هَدَفِهِ : هرکس بسیار تلاش کند،به هدفش می رسد .

تَكَلَّموا تُعْرَفوا : سخن بگویید تا شناخته بشوید .

رَأَيْتُ وَلَداً يَمْشي بِسُرعَةٍ :پسری را دیدم که به سرعت راه می رفت .

أُفَتِّشُ عَنْ مُعْجَمٍ يُساعِدُني في فَهْمِ النُّصوصِ : دنبال فرهنگ لغتی می گردم که مرا در فهم متون کمک کند .

فعل مضارع مرفوع : به تنهایی می آیدو قبل از خود ، همراهی نداردو به شکل مضارع اخباری ترجمه می شود .

أَكْتُبُ : می نویسم

تَكْتُبُ / تَكْتُبينَ :می نویسی

يَكْتُبُ / تَكْتُبُ :می نویسد

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ا —دوره دوم

نَكْتُبُ :می نویسیم

تَكْتُبونَ / تَكْتُبْنَ /تَكْتُبانَ :می نویسید

يَكْتُبونَ /يَكْتُبْنَ/يَكْتُبانِ /تَكْتُبانِ :می نویسند

ما در این درس می خواهیم با حروف تأثیر گذاری آشنا شویم که قبل از فعل مضارع می آیند و علاوه بر ایجاد تغییراتی درانتهای فعل مضارع در معنا و ترجمه ی آن نیز تأثیراتی می گذارند ؛

فعل مضارع هنگامی که با حروف « أنْ : که / كَي ، لِكَي ، حَتَّى ، لِـ : تا ، تا اینکه ، برای ، برای اینکه » ظاهر می شود ، در معنای آن تغییر ایجاد می کند و معنایی معادل مضارع التزامی دارد.

مضارع التزامی : اگر علامت « می » را از وجه اِخباری برداریم و به جای حرف « می » در آن بای زینت « بـ » قرار دهیم ، وجه التزامی فعل حاصل می شود؛ مثال : می روم : بـروم

يحكمُ: داوری می کند — حَتّى يَحْكُمَ : تا داوری بکند.

يُحاولُون : تلاش می کنند. — أنْ يُحاوِلُوا : که تلاش بکنند .

يَجعَلُ : قرار می دهد — لِيَجْعَلَ : تا قرار بدهد .

يَذهَبنَ : می روند — كي يَذْهَبْنَ : تا بروند .

بجز« لن» که « آینده منفی » می سازد.

مانند: تَنالونَ : دست می یابید — لَن تَنالُوا : {هرگز} دست نخواهید یافت.

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان

هرگاه یکی از حروف ناصبه « أنْ،كَي، لِكَي، حَتّى، لِـ » قبل از فعل مضارع قرار گیرند ،

در انتهای فعل مضارع تغییراتی را ایجاد مي كنند و ضمه « ـُ » را فتحه « ـَ » می کنند و نون « ن » را به جز در ساختارهای « يَفْعَلْنَ : سوّم شخص جمع مؤنّث » و « تَفْعَلْنَ : دوّم شخص جمع مؤنّث » حذف می کنند .

(يَذْهَبانِ ، يَذْهَبونَ ، تَذْهَبينَ ،تَذْهَبْنَ : حتّى يَذْهَبا / حتّى يَذْهَبوا /حتّى تَذْهَبي/حتّى يَذْهَبْنَ)

أَنْ أَكْتُبَ : که بنویسَم / أَنْ تَكْتُبَ ، أَنْ تَكْتُبِي : که بنویسی /
أَنْ يَكْتُبَ / أَنْ تَكْتُبَ : که بنویسد

.....

أَنْ نَكْتُبَ : که بنویسیم / أَنْ تَكْتُبوا / أَنْ تَكْتُبْنَ / أَنْ تَكْتُبا : که بنویسید
أَنْيَكْتُبوا /أَنْ يَكْتُبْنَ/أَنْ يَكْتُبا / أَنْ تَكْتُبا : که بنویسَند

در زبان عربی چند نوع « حَتّی » وجود دارد :
این طور نیست که کلمه « حَتّی» فقط قبل از فعل مضارع بیایند ، گاهی این حرف قبل از فعل ماضی یا اسم نیز می آیند ، در این صورت ، فعل ماضی به صورت ماضی ساده ترجمه می شود و دیگر معادل مضارع التزامی نیست ؛ مثال :
سار ذوالقرنینِ حَتّی وَصَلَ إلی هذِهِ المَناطِق : ذوالقرنین رفت تا اینکه به این مناطق رسید
حَكَمَهُم حَتّی هَدا هُم إلی الصّراط المستقیم :بر آنان حکومت کرد تا آن ها را به راه راست هدایت کرد
القومُ أَشعَلوا النّارَ حَتّی ذابَ النُّحاسُ :قوم آتش روشن کردند تا مس ذوب شد
حتّی اگر بر سر اسم وارد شود حرف جرّ است ؛ مثال : إجتَهدنا حَتی القَرونِ الأخیرة: تا صده‌های پیش تلاش کردیم /حَیْثُ یَبْقَی حَتّی صباحِ الغَدِ :آنجا تا بامداد فردا می ماند
تُحِبُّ الدروسَ حَتّی تَعَلُّمِ التأریخ ؛یُکافِحُ ضدَّ العدوّ حَتّی الموتِ ؛ حَتّی مُنْتَصِفِ اللّیلِ
حَتّی اگر بر سر فعل مضارع وارد شود حرف ناصبه است و باید فعل مضارع ،معادل مضارع التزامی فارسی ترجمه شود ؛مثال : لَنْ تَنالُوا الْبِرَّ حَتّی تُنفِقوا مِمّا تُحِبّونَ :هرگز به نیکی دست نخواهید یافت تا از آنچه دوست دارید انفاق کنید .

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ا —دوره دوم

« أَنْ» به معنای « که » می دهد و نقش حرف ربط دارد و بر سر فعل مضارع می آید و باید فعل مضارع ، معادل مضارع التزامی فارسی ترجمه شود ؛ مثال :
يُحاوِلونَ : تلاش می کنند أَنْ يُحاوِلوا : که تلاش کنند
اگر حرف « أَنْ » و « لا » کنار هم قرار بگیرد ، می توانیم آن را به صورت « أَلّا » بنویسیم ، بنابراین « أَلّا

» هم که از « أَنْ + لا » تشکیل شده ، در ابتدای جمله به کار نمی رود ؛ مثال :

إِنَّ القرآنَ یأمر المُسلمینَ أَلّا یَسبّوا معبودات المُشرکینَ وَ الکُفّارِ

حرف « لا» بعد از حروف ناصبه از نوع « لا» ی نفی مضارع است و « لا» غیر عامل است.

اگر دو یا چند فعل با حروفی مانند « و، فَ، ...» به هم وابسته شوند ، یک حرف ناصبه همه آن ها را هم زمان تغییر می دهد ؛ مانند :

أَنْ لا یقطعَ کَلامَهُ ، وَ لا یَسْبِقَهُ بِالْکَلامِ ، وَ یَصْبِرَ حَتّی یَفْرُغَ مِنَ الکَلامِ .

بنابر شرایط جمله ، فعلی که دارای ساختار (أَنْ + مضارع) است را می توانیم به صورت « مصدر » و مصدرهای عربی را می توانیم به صورتِ معادل مضارع التزامی ترجمه کنیم ؛ مثال :

أُحِبُّ أَنْ أُدافِعَ عَنْ هُویّتي : دفاع کردن از هویّت خود را دوست دارم .

أُحِبُّ الدّفاعَ عَن هُویّتي : دوست دارم که از هویّت خود دفاع کنم .

« کَي » و « لِکَي » معنای « تا ، برای این که »می دهد و فعل مضارع پس از آن به صورت « مضارع التزامی » در فارسی ترجمه می شود ؛ مثال :

یَذْهَبْنَ : می روند / کَي یَذْهَبْنَ : تا بروند

« لِ » معنای « تا ، برای این که» می دهد و فعل مضارع پس از آن به صورت « مضارع التزامی » در فارسی ترجمه می شود ؛ ضمناً این « لِ » برای بیان علّت انجام یک کار مورد استفاده قرار می گیرد .

یَجْعَلُ : قرار می دهد ——— لِیَجْعَلَ : تا قرار بدهد

اگر در ابتدای فعل مضارع حروف استقبال « سَـ ، سَوْفَ » قرار بگیرد ،مستقبل ساخته می شود؛ مثال :

سَیَذْهَبُ / سَوْفَ یَذْهَبُ : خواهد رفت

« لَنْ » فعل در حالت منفی به همراه حرف ناصبه ی « لَنْ » ظاهر می شود ، بنابراین فعل مضارع دارای « لَنْ » معادل(آینده منفی : مصدر « نخواستن » +« بن ماضی ») در زبان فارسی است ؛ دقت کنید که در این حالت حرف « سَـ » یا « سَوْفَ » حذف می شود ؛ مثال :

لَن یَذْهَبَ : نخواهد رفت ، هرگز نخواهدرفت

نکات مربوط به لام ناصبه (لام السّبب یا لام التعلیل)

۱-« لِ ناصبه » بر همه صیغه های فعل مضارع داخل می شود

۲-« لِ ناصبه » به معنای « برای ، برای اینکه ، تا ، تااینکه) می آید.

۳- حرف « لِ » قبل از فعل مضارع ، در صورتی حرف ناصبه است و معنای فعل را به مضارع التزامی تبدیل می کند که برای بیان علّت باشد.

٤ -آخر فعل را تغییر(ضمّه به فتحه یا حذف نون عوض رفع) می دهد.

٥-لام ناصبه علّت انجام کار را بیان می کند ، لذا به مقدمه نیاز دارد و بعدش یا قبلش یک جمله کامل می آید وعموماً وسط جمله می آید و به آن« لام تعلیل یا لام سبب» می گویند .

٦- بین دو فعل رابطه علّت و معلولی است لذا در هنگام ترجمه با دو جمله ی علت و معلول مواجه هستیم.

۷- با « و ، فَ ، ثمّ یا دو نقطه : » نمی آید زیرا حرف ربط است و دو حرف ربط کنار هم نمی آیند ، مانند : قال المعلم : لِتستَمع إلي الدّرس (لام ناصبه نیست) .

۸- در تست ها ،لام ناصبه را برخلاف جایگاه اصلیش، در ابتدای جمله می آورندکه در این حالت ترجمه یا آمدن ویرگول(،) راهگشاست . لِأقرأَ کتابَ القصّةِ ، ذهبتُ إلي المکتبةِ

تَرجَمَةُ الْفِعْلِ الْمُضارِعِ « ۲ »

تأثیر (لَمْ ، لِـ ، لا) بر فعل مضارع :

هر گاه این حروف بر سر فعل مضارع بیاید ، دو اتّفاق برای آن فعل می افتد .

۱ــ تأثیر در آخِرِ فعل :

ضمّه « ـُ » آخِرِ فعل را ساکن می کند و نون « ن » به جز دوّم شخص جمع مؤنّث و سوّم شخص جمع مؤنّث حذف می کنند ؛ دقیقاً همان تغییراتی که برای ساختن فعل أمر در انتهای فعل ایجاد می شد .

۲ــ تأثیر در معنای فعل :

این حروف بر سرِ فعل مضارع می آیند و معنای آن را تغییر می دهند .

« لَمْ » :چنانچه حرف « لَمْ » قبل از فعل مضارع بیاید در انتهای فعل مضارع تغییراتی ایجاد می کند و معنای فعل مضارع را به « ماضی ساده منفی » یا « ماضی نقلی منفی» تبدیل می کند ؛ مثال :

يَسْمَعُ : می شنود _____ لَمْ يَسْمَعْ : نشنید ، نشنیده است

تَذْهَبونَ _____ لَمْ تَذْهَبوا : نرفتید ، نرفته اید

تَكْتُبْنَ _____ لَمْ تَكْتُبْنَ : ننوشتید ، ننوشته اید

حرف « لَمْ» را که از حروف جازمه یک فعل است ، نباید با «لِمَ » که کلمه پرسشی و به معنی « چرا ، برای چه »است ، اشتباه گرفت ؛ مثال :

لِمَ تقولونَ ما لا تَفعلونَ

اگر « لِمَ » قبل از فعل ماضی یا فعل مضارع بدون تغییر بیاید ، صد در صد « لِمَ » است ، چون « لَمْ » تنها قبل از فعل مضارع می آید و حرکت آخرش را نیز تغییر می دهد ؛ مثال : لِمَ تَذْهَبونَ إلى المدرسةِ

لِ أمر » : در کتاب عربی پایه نهم با روش ساخت فعل أمر از صیغه های مخاطب (دوّم شخص) آشنا شدیم .

يَذْهَبُ يَذْهَبانِ يَذْهَبُونَ

تَذْهَبُ تَذْهَبانِ يَذْهَبْنَ

تَذْهَبُ تَذْهَبانِ تَذْهَبُونَ

تَذْهَبِينَ تَذْهَبانِ تَذْهَبْنَ

أَذْهَبُ نَذْهَبُ

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد — دوره دوم

فعل دستوری مثبت (أمر) از دوّم شخص :

تَكْتُبُ : أُكْتُبْ (بنویس)

تَكْتُبِينَ : أُكْتُبِي (بنویس)

تَكْتُبانِ : أُكْتُبا (بنویسید)

تَكْتُبانِ : أُكْتُبا(بنویسید)

تَكْتُبونِ : أُكْتُبوا (بنویسید)

تَكْتُبْنَ : أُكْتُبْنَ (بنویسید)

برای ساخت فعل أمر از صیغه های غائب « سوم شخص » و متکلّم « اوّل شخص » از « لِ أمر » استفاده می کنیم و در این هشت صیغه نه تنها از اوّل فعل حرفی را حذف نمی کنیم ، بلکه « لِ » را به ابتدای فعل اضافه می کنیم

لِيَذْهَبْ لِيَذْهَبا لِيَذْهَبُوا

لِتَذْهَبْ لِتَذْهَبا لِيَذْهَبْنَ

تَذْهَبُ تَذْهَبا نِ تَذْهَبُو نَ

تَذْهَبِينَ تَذْهَبا نِ تَذْهَبْنَ

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
تیرستان ملی آزاد — دوره دوم

لِأَذْهَبْ　　لِنَذْهَبْ

حرف « لِـ أمر » بر سر فعل مضارع به معنای « باید » است و چنین فعلی معادل « مضارع التزامی » در فارسی می باشد ؛ مثال :

نَرْجِعُ : بر می گردیم ـــــــــ لِنَرْجِعْ : باید برگردیم

یَعلمونَ : می دانند ـــــــ لِیَعْلموا : باید بدانند

قبل از نهی از صیغه های غائب و متکلّم، لازم است مروری بر انواع « لا » داشته باشیم.

۱- حرف جواب : أَ أَنْتَ مِن بُجنورد ؟ لا ، أنا مِن مَشهدَ .

۲-لای نفی مضارع (لا نافیة):قَوْلَ لا أَعْلَمُ نِصْفُ الْعِلْمِ .

۳- لای نهی مضارع (لای ناهیه):لا تَحْزَنْ إِنَّ اللهَ مَعَنا،لا یَحْزُنْكَ قَولُهُم إِنَّ الْعِزَّةَ لِلّه جَمیعاً.

٤ - لای عطف : شَرَفُ الْمَرْءِ بِالْعِلْمِ لا بِالْأَصْلِ و النَّسَبِ.

٥ – أَنفِقوا مِمّا رزقناكم مِن قبل أن یأتي یَومٌ لا بیعٌ فیه و لا خلّةٌ و لا شفاعةٌ.

٦- ألا بِذِكْرِ اللهِ تَطمئنّ القلوبُ .(ألا نه استفهامی است و نه منفی بلکه خودش یک واژه مستقل است .)

۷- لای نفی جنس : إِنَّ القوانینَ تُوضَع لجمیع النّاس فلا إستثناءَ فیها . (درس اول عربی دوازدهم)

« لا » نهی : در کتاب عربی پایه نهم با روش ساخت فعل نهی از صیغه های مخاطب (دوّم شخص) آشنا شدیم .

یَـذْهَـبُ　　یَـذْهَـبـا نِ　　یَـذْهَـبُـو نَ

تَـذْهَـبُ تَـذْهَبا نِ يَـذْهَبْـنَ

تَـذْهَـبُ تَـذْهَبا نِ تَـذْهَبُـو نَ

تَـذْهَـبِـيـنَ تَـذْهَبا نِ تَـذْهَبْـنَ

أَذْهَبُ نَذْهَبُ

فعل دستوری منفی (نهي مضارِع)

لا+ تَكْتُبُ : لاتَكْتُبْ (ننويس)

لا+ تَكْتُبِينَ : لا تَكْتُبي (ننويس)

لا+ تَكْتُبانِ : لا تَكْتُبا (ننويسيد)

لا+ تَكْتُبانِ : لاتَكْتُبا (ننويسيد)

لا+ تَكْتُبونِ : لا تَكْتُبوآ (ننويسيد)

لا+ تَكْتُبْنَ : لاتَكْتُبْنَ (ننويسيد)

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ـ دوره دوم

۱ انواع لام :

لام جارّه: حاولي لِتهَذيبِ نفسِكَ (برای پاکیزه کردن نفس خود تلاش کن)

لام جارّ یا لام مالکیّت + اسم یا ضمیر

(مالِ ، ازآنِ ، برای ، داشتن)

١-لِماذا رَجَعتَ ؟ لِأنّي نَسيتُ مِفتاحي .

٢- لِلّهِ مافي السّموات و ما في الأرض .

٣-كانَ لِي قلمٌ .

٤- لِلغُراب صَوتٌ يُحذِّرُ به بقيةَ الحيوانات .

٢. لام ناصبه: أجتَهِدُ لِأفوزَ في حياتي.(تلاش می‌کنم تا در زندگی‌ام رستگار شوم)

٣. لام جازمه: لِيَتَوَكَّل كُلُّ إنسانٍ على الله(هر انسانی باید به خداوند توکّل کند)

٤.لام تأكيد : إنَّ اللهَ لَذو فَضلٍ عَلَى النّاسِ / إنَّ أَنْكَرَ الأصواتِ لَصَوْتُ الْحَميرِ

نکته :

(إدغام « لِ» ناصبه و« لا» نفی)

گاهی به جای« لِ+لا » _____ (لِ + أَنْ + لا)= « لِئلّا » می آید.

نکته :

گاهی مواقع « أن » به معنای که در ترجمه نمی آید.

أُريدُ أَنْ أَقرأُ دروسي:می خواهم درسهایم را بخوانم

نکته :

اگر لام جر + ضمایر شودبا فتح « لَ » بکار برده

می شود بجز ضمیر متکلم«ي»

مانند:

لَه ، لَها ، لَك ، لَنا ..... لِي

مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان
دبیرستان هاشمی نژاد ا —دوره دوم

نشانه‌های جزم دو گونه هستند:

١ .حروفی که تنها یک فعل مضارع را مجزوم می‌کنند.

این حروف عبارتند از : « لام أمر (لِ) ، لای نهی- لَم - لَما »

لا أمر(لِ):

این لام قبل از صیغه‌های فعل مضارع غایب و متکلّم می‌آید؛ به چنین فعلی«أمر به لام» می‌گویند
«لا»ی نهی: در ابتدای تمام صیغه‌های مضارع می‌تواند وارد شود.
لا یَخرُج لاتَتکاسَل لاتَجلِس
تخرجون: الف) نفي: لاتخرجونَ ب)نهی: لاتخرجوا
لَمّا+ فعل مضارع نجزوم= ماضی نقلی منفی در ترجمه فارسی
لَمّا یَذهَب(نرفته است) لَمّا یَعَملوا(انجام نداده‌اند) لَمّا تَجلسی(ننشسته‌اس)
نکته:اگر «لَمّا» قبل از فعل مضارع مجزوم بیاید و آن‌را مجزوم‌کند به صورت ماضی نقلی منفی ترجمه می‌شود.
لَمّا نَذهَب(هنوز نرفته‌ایم). ولی اگر قبل از مضارع مرفوع یا ماضی بیاید، نام زمان به معنی«وقتی که» است.

لَم + فعل مضارع مجزوم=«ماضی ساده منفی» یا «ماضی نقلی منفی»
لَم یَذهَب(نرفت،نرفته است) لَم یَعَملوا (امجام ندادند، انجام‌نداده‌اند)

۱. کسره‌ی لام أمر بعد از حروف«وَ-فَ-ثُمّ» معمولاً به سکون تبدیل می‌شود.
وَ+لِیَعلَم=وَلیَعلَم

تفاوت میان لام جازمه و لام ناصبه:
۱. لام جازمه هم در اول جمله و هم در وسط جمله می‌آید.مانند:
الأ مَمُ المسلمةُ لِتَستیقظ مِن النّوم. / لِتَستَیقِظِ الأمَمُ المسلمةُ مِن النَّوم
ولی لام ناصبهغالبا در وسط جمله و بعد از یک فعل واقع می‌شود و علت را بیان می‌کند. به همین خاطر آن‌را «لام تعلیل» گویند.مانند: نذهبُ إلی المسجد لِنُصلّيَ
۲. معنای (لام ناصبه: باری این که)،(لام جازمه: باید) است.
۳. لام به همراه فعل مضارع مخاطب دلیل بر ناصبه بودن آن است زیرا لامِ جازمه بیشتر با فعل مضارع غایب و متکلّم می‌آید.
٤. لام جازمه گاهی بعد از حرف «و ، فَ ، ثُمَّ» می‌آید در این صورت جایز است ساکن شود. مانند: «علی الله فَلیَتَوَکَّل المتوکّلونَ» اما لام ناصبه هیچ‌گاه پس از حروف یادشده نمی‌آید